

Det var oprindeligt EU-Kommissionens hensigt, at den afgiftsfri handel mellem EU-landene skulle ophøre samtidig med etableringen af det indre marked den 1. januar 1993. Resultatet af direktivforhandlingerne i 1991 blev dog, at afviklingen først skulle gennemføres efter en meget lang overgangsperiode, så afvikling først sker fra og med den 1. juli 1999. Beslutningen om ophævelsen af muligheden for afgiftsfrit salg blev gennemført af medlemslandene med enstemmighed og dermed med Danmarks stemme.

Regeringen arbejder ud fra den forudsætning, at det afgiftsfri salg ophører som besluttet den 1. juli 1999. Der var været røster fremme om, at beslutningen måske ville blive gjort om. Det er efter regeringens opfattelse meget lidt sandsynligt. En ændring af beslutningen ville kræve, at Kommissionen fremsatte forslag herom, til trods for at Kommissionen som nævnt mener, at ophøret er et led i etablering af det indre marked. Hertil kommer, at et sådant forslag i givet fald ville skulle vedtages med enstemmighed blandt de 15 medlemslande i Rådet.

Danmark støttede som nævnt i sin tid beslutningen om ophøret. Det gjaldt såvel den daværende borgerlige regering som de nuværende regeringspartier, som dengang var i opposition. Efter regeringens opfattelse er det fortsat i dansk interesse at fastholde beslutningen fra 1991.

Muligheden for afgiftsfrit salg ophører i 1999, hvor der tages stilling til, efter hvilke regler det fremtidige salg på færger og fly skal foregå. Ændringen betyder, at der ikke længere må sælges afgiftsfri varer, som tages med hjem af de rejsende.

For momsens vedkommende findes der EU-regler på området. Efter disse regler skal der betales afgangslands moms. Dette indebærer, at der skal betales dansk moms af de varer, der sælges f.eks. på sejlturen fra Danmark til Tyskland, og tysk moms af varer, der sælges på sejlturen den anden vej.

De fælles EU-regler på afgiftsområdet er imidlertid mindre klare. Det kan ifølge sagens natur være hensigtsmæssigt med fælles EU-regler, fordi der er tale om salg af varer om bord på fly og færger, som bevæger sig mellem to eller flere medlemslande. Omvendt er der jo ofte lande, som ikke ønsker fælles regler.

Under alle omstændigheder skal der tages stilling til, hvilke regler der skal gælde for salg

af punktafgiftspligtige varer for perioden fra og med 1. juli 1999. Salget kan naturligvis fortsætte, om end der bliver tale om et afgiftspligtigt salg.

Regeringen vil analysere og overveje dette spørgsmål nærmere, så det sikres, at der foreligger en løsning, inden reglerne skal træde i kraft i 1999.

Regeringen vil bl.a. sondere, om der kan forventes et initiativ fra Europa-Kommissionen til fælles regler.

Ophør af det afgiftsfri salg og den endelige afskaffelse af 24-timers-reglen senest ved udgangen af år 2003 hører sammen. Det var en betingelse for Danmark, da afviklingen af 24-timers-reglen blev besluttet, at det afgiftsfri salg inden for EU var bragt til ophør. Hvis dette ikke skete, ville det være dyrere at foretage den nødvendige afgiftstilpasning.

Danmark har forpligtet sig til at foretage en gradvis lempelse af sin særregel, der skal falde endeligt og helt væk senest ved udgangen af år 2003. Afskaffelsen af særreglen vil nødvendigvis gøre en nedsættelse af afgiftstrykket på spiritus og tobak. Det står regeringen inde for.

Der er stadig væk store afgiftsforskelle EU-landene imellem. Danmark har dog som et forholdsvis højt beskattet land gjort sit til at tilnærme afgifterne. F.eks. udgjorde afgifterne på tobak og spiritus omkring 3 pct. af bruttonationalproduktet, da Danmark kom med i EU, og i dag er andelen kun omkring 1 pct. Danmark har også i flere omgange bidraget med væsentlige nedsættelser af afgifterne på vin og øl.

Det bliver senest ved udløbet af år 2003 nødvendigt med lavere afgifter på tobak og spiritus af hensyn til grænsehandelen over den dansk-tyske grænse. Regeringen vil derfor ved tilrettelæggelsen af finanspolitikken være opmærksom på, at vi isoleret set opnår en provenuegevinst ved afskaffelsen af det afgiftsfrie salg i 1999, men til gengæld efter år 2003 vil opleve et provenutab, formentlig en hel del større.

Finanspolitikken tilrettelægges efter overordnede samfundsøkonomiske hensyn, og i det omfang der efter 1999 er tale om, at disse hensyn kan tilgodeses ved en gradvis aftrapning af afgiftsforskellene til vore nabolande, vil der kunne ske tilpasninger i spiritus- og tobaksafgifterne før år 2003.

Bortfald af særfordelen for de få, der rejser meget, giver mulighed for at nedsætte afgiftstrykket for det brede flertal, uden at finanspolitiske interesser sættes over styr, da gennem-